

Nr 63.

Av herrar **Bæckman** och **Björklund**, *angående viss ändring i lagen med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens.*

Inom detaljhandeln förekommer ett i ganska stor utsträckning utbrett rabattsystem, som till sina verkningar leder till en oriktig prissättning och högre priser för de köpare, som icke få del av dessa rabatter.

Sedan många år ha stora föreningar, såsom Svenska Turistföreningen, Skidfrämjandet, Gymnastikfrämjandet samt sammanslutningar inom skilda yrkesgrupper m. fl., utverkat rabatter av växlande storlek hos detaljister. Avsikten härmed är att underlätta värvandet av föreningsmedlemmar, och i föreningarnas publikationer angivas därför de firmor, som lämna rabatt.

Inom detaljhandeln har också sedan länge förefunnits en strävan att få en ändring till stånd, men tyvärr utan synbart resultat. Tvärtom får den enskilde detaljhandlaren litet emellan förfrågningar från nya sammanslutningar att lämna rabatt under hot om att dess medlemmar eljest skola upphöra med sina inköp i den affären. Under detta hot vågar ofta av ekonomiska skäl den enskilde handlaren icke säga nej, även om han inser det oriktiga i systemet, för det måste ju självklart anses oriktigt att den ene köparen skall betala ett högre pris för samma vara vid samma tillfälle än den andre. Då därtill kommer att de mindre köpstarka i regel icke äro medlemmar i dessa föreningar, så blir det just de, som få betala det högre priset.

Då vi icke anse oss kunna framlägga förslag till ändring i lagtexten, förordade vi en skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet.

Med anledning av det anförda få vi härmed föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring i lagen om illojal konkurrens, att lämnandet av rabatt, som icke gives lika till alla kunder, hänföres till de enligt lagen förbjudna åtgärderna.

Stockholm i januari 1939.

Oscar Bæckman.

L. A. Björklund.